

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi tiettyjen uusiutuvaa energiaa käyttävien energiajärjestelmien asentajien kouluttajan hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki tiettyjen uusiutuvaa energiaa käyttävien energiajärjestelmien asentajien kouluttajan hyväksymisestä.

Lailla pantaisiin kansallisesti täytäntöön uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin säännöksiä.

Laissa säädettäisiin Energiaviraston tehtäväksi hyväksyä hakemuksesta biomassaa-, lämpöpumppu-, aurinkosähkö- ja aurinkolämpöjärjestelmien sekä matalalta geotermistä lämpöä ottavien järjestelmien asentajille lisäkoulutusta järjestävä kouluttaja. Koulutus on luonteeltaan vapaaehtoista ammatillista lisäkoulutusta.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT.....	3
1 NYKYTILA.....	3
1.1 Euroopan unionin sääntely.....	3
1.2 Voimassa oleva sääntely ja käytäntö.....	3
2 EHDOTETTU LAKI.....	4
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET.....	4
4 ASIAN VALMISTELU.....	5
4.1 Valmisteluvaiheet ja –aineisto.....	5
4.2 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen.....	5
4.3 Yleistä jatkovalmistelusta.....	5
YKSITYISKÖHTAISET PERUSTELUT.....	6
1 LAKIEHDOTUKSEN PERUSTELUT.....	6
2 TARKEMMAT SÄÄNNÖKSET JA MÄÄRÄYKSET.....	7
3 VOIMAANTULO.....	8
4 SUHDE PERUSTUSLAKIIN JA SÄÄTÄMISJÄRJESTYS.....	8
LAKIEHDOTUS.....	9
Laki tiettyjen uusiutuvaa energiaa käyttävien energiajärjestelmien asentajien kouluttajan hyväksymisestä.....	9

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Euroopan unionin sääntely

Euroopan unionin jäsenvaltioissa tulee olla uusiutuvien energiamuotojen asentajille ammatillista vapaaehtoista lisäkoulutusta koskeva järjestelmä. Järjestelmän tulee perustua Euroopan unionin parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (*RES-direktiivi*). RES-direktiivin 14 artiklan kohdan 3 mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että sertifiointijärjestelmät tai vastaavat hyväksymisjärjestelmät tulevat asentajien saataville tai ovat heidän saatavillaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012. Asentajat, joita tämä järjestelmä koskee, ovat pienen mittakaavan biomassapoltinten ja -uunien, aurinkosähkö- ja aurinkolämpöjärjestelmien, matalalta geotermistä lämpöä ottavien järjestelmien ja lämpöpumppujen asentajat.

RES-direktiivin mukaan kansallisessa järjestelmässä voidaan tarvittaessa ottaa huomioon olemassa olevat järjestelmät ja rakenteet, ja niiden on perustuttava tämän direktiivin liitteessä IV esitettyihin kriteereihin. Jäsenvaltioiden on lisäksi tunnustettava toisten jäsenvaltioiden näiden kriteerien mukaisesti myöntämät hyväksynyt. Direktiivi edellyttää, että sertifiointi- tai hyväksymismenettelyn on oltava läpinäkyvä ja jäsenvaltion tai sen nimeämän hallintoelimen selkeästi määrittelemä. Asentajien sertifiointiin tulee tapahtua hyväksytyssä koulutusohjelmassa tai hyväksytyyn kouluttajan toimesta. Direktiivin mukaan koulutusohjelman tai kouluttajan hyväksynnästä vastaavat jäsenvaltiot tai niiden nimeämät hallintoelimet.

1.2 Voimassa oleva sääntely ja käytäntö

Suomessa olemassa oleviin ammatillisiin koulutusjärjestelmiin sovelletaan seuraavia säädöksiä: laki ammatillisesta koulutuksesta (630/1998) ja asetus ammatillisesta koulutuksesta (811/1998), laki ammatillisesta aikuiskoulutuksesta (631/1998) ja asetus ammatillisesta aikuiskoulutuksesta (812/1998) sekä opetusministeriön asetus ammatillisista perustutkinnoista (216/2001) ja opetus- ja kulttuuriministeriön asetus ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa tarkoitusta tutkintorakenteesta (693/2013). Opetushallituksen määräyksinä ovat voimassa muun muassa seuraavien tutkintojen perusteet: talotekniikan perustutkinto, kylmäasentajan ammattitutkinto, kylmäsestarin erikoisammattitutkinto, putkiasentajan ammattitutkinto, putkiasentajan erikoisammattitutkinto, lämmityslaitteasentajan ammattitutkinto ja automaatioasentajan ammattitutkinto. Useat tutkintojen perusteet sisältävät direktiivin ja sen liitteen sisältövaatimuksia ja osaamistavoitteita.

Näistä edellä mainituista koulutusohjelmista valmistuvia henkilöitä toimii myös RES-direktiivin alaan kuuluvien laitteiden asentajina.

Suomessa toimii RES-direktiivin mukainen ammatillinen vapaaehtoinen lisäkoulutusjärjestelmä. Se perustuu alan omaan järjestäytymiseen ja toimintaan. Järjestelmän ovat luoneet uusiutuvan energian alalla toimivat yhdistykset yhdessä oppilaitosten kanssa. Sekä yhdistykset että oppilaitokset tarjoavat kurssimuotoista lisäkoulutusta eri paikkakunnilla. Järjestelmään kuuluva koulutus on vapaaehtoista ammatillista lisäkoulutusta. Koulutuksen sisältö vastaa direktiivin vaatimuksia ja siihen kuuluu teoreettinen osio ja käytännön osio sekä loppukoe.

Järjestelmän merkittävänä osana toimii uusiutuvan energian toimikunta. Toimikunta on alan itsensä perustama ei-lakisääteinen elin.

Toimikunta on hyväksynyt sekä kouluttajat että lisäkoulutusohjelmat. Toimikunnassa ovat edustettuina lähinnä alan keskeiset yhdistykset ja koulutusta tarjoavat oppilaitokset. Toimikunnan keskeisiä tehtäviä on valvoa lisäkoulutusjärjestelmän toimivuutta, hyväksyä kouluttajat, osallistua koulutuksen suunnitteluun ja loppukokeen tuottamiseen. Myös järjestelmän koordinointi on järjestetty, sekä yleisön saatavilla on sertifioitujen asentajien luettelo.

2 Ehdotettu laki

Esityksessä ehdotetaan säädettävän laki tiettyjen uusiutuvaa energiaa käyttävien energiajärjestelmien asentajien kouluttajan hyväksymisestä. Kouluttajan tulisi hakea hyväksyntää, jos se haluaisi antaa koulutusta osana tämän lain mukaista kansallista järjestelmää. Lakiehdotuksen mukaan toimivalta kouluttajan hyväksymisessä kuuluisi Energiavirastolle. Virasto hyväksyisi hakemuksesta kouluttajan ja hyväksyntä olisi voimassa toistaiseksi. Laki sisältäisi koulutuksen ja kouluttajan määritelmät. Lailla säädettäisiin myös kouluttajaksi hyväksymisestä ja hakemuksen sisällöstä sekä oikeusturvakeinoista.

Energiavirastolla on myös muita RES-direktiiviin liittyviä tehtäviä ja osaamista. Energiavirasto muun muassa edistää ja valvoo energiamarkkinoita, päästöjen vähentämistä, energiatehokkuutta sekä uusiutuvan energian käyttöä.

3 Esityksen vaikutukset

Ehdotettu laki muuttaisi olemassa olevaa kansallista vapaaehtoista lisäkoulutusjärjestelmää siten, että kouluttajan hyväksyminen kuuluisi jatkossa Energiavirastolle.

Esitysehdotuksella ei ole juurikaan julkistaloudellisia vaikutuksia.

Ehdotetun lain perusteella tulisi Energiavirastossa laadittavaksi muun muassa kouluttajia varten hakemuslomake täyttöohjeineen, kouluttajan ohjeet ja mahdollisesti muuta informaatio-ohjaukseen liittyvää aineistoa. Lisäksi saatavilla tulisi olla lakia koskevat käytännönläheiset internet-sivut. Henkilöresurs-

seja tarvittaisiin erityisesti lain täytäntöönpanossa edellä mainitun informaatio-ohjauksen sisällön tuottamiseen.

Tämän lain toimeenpanosta ja hakemusten käsittelystä ensimmäisenä vuonna johtuva työmäärä olisi alussa hieman suurempi nykyisten kouluttajien hakiessa hyväksymistä. Arviona on, että RES-direktiivin mukaista koulutusta jo antavia yhdistyksiä ja oppilaitoksia on nyt alle kymmenen.

Koska hyväksynnän ehdotetaan olevan voimassa toistaiseksi, jatkossa hyväksyntää hakisivat vain uudet kouluttajat. Näitä arvioidaan olevan vuosittain alle viisi.

Vuosittaisen henkilötyömäärän arvioidaan Energiavirastossa siten olevan ensimmäisenä vuonna noin 0,5 henkilötyövuotta ja seuraavina vuosina 0,2 henkilötyövuoden työpanosta vastaava määrä. Näistä ensimmäisenä vuonna tarvittava henkilötyövuoden määrä siirrettäisiin ympäristöministeriöltä Energiavirastolle.

Kouluttajalle lakiehdotuksesta aiheutuisi hakemuksen laatimisesta jonkin verran kuluja työpanoksen muodossa kuten nykyisinkin. Myös Energiaviraston antamasta päätöksestä seuraisi kouluttajalle hakijana valtion maksuperustelain (150/1992) mukainen maksu, josta tulisi säätää työ- ja elinkeinoministeriön asetuksessa Energiaviraston maksullisista suoritteista (57/2014). Näillä kustannuksilla ei käytännössä olisi olennaista vaikutusta kouluttajan tarjoaman lisäkoulutuksen hintaan, koska kustannukset olisivat sangen vähäisiä. Kouluttajan tulisi tarvittaessa antaa selostus viranomaisille tämän lain mukaisesta toiminnastaan.

Lakiehdotus muuttaisi uusiutuvan energian toimikunnan tehtäviä siten, että se ei enää hyväksyisi kouluttajia. Toimikunnan asian-
tuntemusta on mahdollista käyttää jatkossakin esimerkiksi koulutusohjelmien sisällön tuottamisessa, järjestelmän ylläpidossa ja kehittämisessä.

Koulutukseen tulevien asentajien kannalta järjestelmä turvaisi heidän saamansa opetuksen tason ja sisällön RES-direktiivin vaatimukset täyttävänä koulutuksena. Ehdotus turvaisi direktiivin tavoitteiden saavuttamisen tältä osin.

4 Asian valmistelu

4.1 Valmisteluvaiheet ja –aineisto

Esitys on valmisteltu ympäristöministeriössä. Työ- ja elinkeinoministeriön ja Energiaviraston kanssa on neuvotteluissa yhteensovitettu näkemykset lakiehdotuksen sisällöstä.

Aikaisemmassa valmisteluvaiheessa on neuvoteltu muun muassa opetus- ja kulttuuriministeriön ja Opetushallituksen edustajien kanssa.

Valmistelussa on käytetty apuna alan keskeisten yhdistysten ja kouluttajien edustajilta saatuja tietoja.

Osana valmistelua on tutkittu mahdollisuus integroida sääntely opetus- ja kulttuuriministeriön, ympäristöministeriön tai työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan lainsäädäntöön.

Lisäksi ehdotetun lain sisällön osalta on tutkittu vaihtoehto, jossa säädettäisiin uusiutuvan energian toimikunnasta tai koulutusohjelmien hyväksymisestä.

Esitysehdotus sisältää lakiehdotuksen, jossa Energiavirasto hyväksyisi kouluttajan. Tämä malli sopisi parhaiten Suomen olemassa olevaan järjestelmään.

4.2 Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen

Esitys on ollut lausunnolla 15.8.-15.9.2014. Hallituksen esitysluonnoksesta saatiin seitsemän lausuntoa. Lausunnon antoivat oikeusministeriö, työ- ja elinkeinoministeriö, Energiavirasto, Opetushallitus, Rakennusteollisuuden koulutuskeskus RATEKO, Saimaan ammattiopisto Sampo sekä Sähkö- ja teleurakoitsijaliitto STUL ry.

Lausuntojen perusteella lakiehdotuksessa on laajennettu Energiaviraston toimivaltaa myös säädöksen valvontaan. Ympäristöministeriölle ei enää ehdotettaisi valvontatehtävää.

Lakiehdotukseen on täydennetty sääntelyä muun muassa muutoksenhakuun liittyen sekä lisätty maksullisuuden ja ulosottokelpoisuuden osalta informatiiviset viittaukset sovellettavaan sääntelyyn. Energiaviraston tehtäväpykälää on täsmennetty. Lausuntovaiheessa samaan säännökseen sisältyneet kouluttajaksi hyväksyminen ja hakemuksen sisältö on erotettu omiksi pykälikseen. Ehdotukseen on tehty muita lähinnä teknisluontoisia selvittäviä muutoksia.

4.3 Yleistä jatkovalmistelusta

Lausunnoista laadittiin yhteenveto, joka sisältää yleisen ja lausujakohtaisen tarkastelun. Lausuntojen pohjalta jatkettiin valmistelua yhteistyössä työ- ja elinkeinoministeriön ja Energiaviraston kanssa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Määritelmät. Pykälä sisältäisi koulutuksen ja kouluttajan määritelmät.

Pykälän 1 kohdan mukaan tässä laissa tarkoitettaisiin koulutuksella biomassaa-, lämpöpumppu-, aurinkosähkö- ja aurinkolämpöjärjestelmien sekä matalalta geotermistä lämpöä ottavien järjestelmien asentajille järjestettävää vapaaehtoista ammatillista lisäkoulutusta ja sen päivityskoulutusta.

Lisäkoulutus kestää tyypillisesti 3-5 päivää. Sen sijaan lisäkoulutuksen päivityskoulutus on kestoltaan tätä lyhempiä yleensä 1-2 päivän mittaista koulutusta eikä se pääty loppukokeeseen. Päivityskoulutuksessa voidaan keskittyä esimerkiksi johonkin tiettyyn ajankohtaiseen aihealueeseen.

Pykälän kohdassa 2 säädettäisiin, että kouluttajalla tarkoitettaisiin yhteisöä tai luonnollista henkilöä, joka järjestää 1 kohdassa tarkoitettua koulutusta.

Yhteisöllä tarkoitettaisiin esimerkiksi yhtiöitä, yhdistyksiä, säätiöitä sekä eri organisaatiomuodoin toimivia oppilaitoksia. Tällä hetkellä kouluttajina toimivat oppilaitokset ja eri asennusalojen yhdistykset. Kouluttajaksi voidaan hyväksyä myös laitteen tai järjestelmän valmistaja. Myös luonnollinen henkilö voisi toimia kouluttajana.

2 §. Koulutuksen sisältö. Koulutuksen sisällöstä säädettäisiin 2 §:ssä.

Pykälän 1 momentin mukaan koulutus ja kaantuisi teoreettisiin ja käytännön osioihin ja se päättyisi loppukokeeseen. Koulutuksen olisi myös sisällettävä kyseisen asennusalan markkinoita, teknisiä erityispiirteitä sekä sääntelyä koskevaa tietoa.

Pykälän 2 momentin perusteella 1 momentin vaatimuksia lisäkoulutuksen sisällöstä ei kuitenkaan sovellettaisi koulutuksen päivityskoulutukseen. Tämä on perusteltua sen vuoksi, että päivityskoulutus on yleensä lyhytkestoista.

Pykälän 3 momentissa osoitettaisiin asetuksenantovaltuus ympäristöministeriölle. Ympäristöministeriö voisi antaa tarkempia säännöksiä koulutuksen sisältövaatimuksista. Annettavan asetuksen sisältö vastaisi RES-direktiivin liitteen IV sisältöä.

Asetuksenantovaltuus osoitettaisiin ympäristöministeriölle sääntelyn teknisyyden vuoksi.

3 §. Energiaviraston tehtävät. Pykälässä ehdotetaan säädettävän Energiaviraston tämän lain mukaisista tehtävistä.

Energiaviraston tehtävänä olisi valvoa tämän lain noudattamista. Energiaviraston tehtävänä olisi kouluttajan hyväksyminen. Energiavirasto olisi siten Suomen järjestelmässä RES-direktiivin artiklan 14 kohdan 3 ja liitteen IV mukainen hallintoelin.

Tämän ehdotetun pykälän tehtävien perusteella Energiavirastolle kuuluisi myös lain toimenpänön liittyviä tiedottamistehtäviä ja informaatio-ohjaukseen kuuluvia tehtäviä, joista ei erikseen säädettäisi.

4 §. Kouluttajaksi hyväksyminen. Pykälässä ehdotetaan säädettävän kouluttajaksi hyväksymisestä.

Pykälän 1 momentin mukaan koulutuksen järjestäminen edellyttäisi, että kouluttaja olisi saanut siihen Energiaviraston hyväksynnän. Kouluttajan tulisi hakea hyväksymistä, jos koulutus on tarkoitus antaa osana tässä selostettua kansallista RES-direktiiviin perustuvaa järjestelmää. Energiaviraston olisi hyväksyttävä kouluttajaksi hakija, jolla on riittävä opetushenkilöstö ja opetukseen soveltuvat tilat sekä tarvittavat tekniset laitteet ja välineet. Opetushenkilöstöllä tarkoitettaisiin sekä teoreettisen että käytännön osioiden opetushenkilöstöä.

Pykälän 2 momentin nojalla Energiavirasto voisi peruuttaa hyväksynnän, jos hyväksytty kouluttaja ei enää täyttäisi 1 momentissa säädettyjä vaatimuksia. Tämä voisi tulla ilmi valvonnassa tai Energiavirastolle tehdystä

ilmoituksessa. Muutoksenhausta säädettäisiin ehdotuksen 8 §:ssä.

5 §. Hakemuksen sisältö. Pykälässä ehdotetaan säädettävän hakemuksen sisällöstä ja ympäristöministeriölle osoitettavasta asetuksenantovaltuudesta.

Pykälän 1 momentin perusteella kouluttajan olisi esitettävä keskeiset tiedot opetushenkilöstöstään ja opetukseen soveltuvista opetustiloista sekä tarvittavista teknistä laitteista ja välineistä, koulutuksen eri osioista ja sisällöstä sekä muista koulutuksen järjestämiseen liittyvistä merkittävistä seikoista. Koulutuksen eri osioilla tarkoitettaisiin teoreettisia osioita ja käytäntöä sisältäviä osioita sekä loppukoetta. Muita järjestämiseen liittyviä merkittäviä seikkoja voitaisiin myös edellyttää esitettävän. Näillä tarkoitettaisiin kuhunkin asennusalaan liittyviä erityispiirteitä tai muita merkittäviä seikkoja.

Pykälän 2 momentin mukaan tarkempia säännöksiä hakemuksen sisällöstä voitaisiin antaa ympäristöministeriön asetuksella. Asetuksenantovaltuus ehdotetaan tässä osoitettavan ympäristöministeriölle, koska kyse on hakemuksen sisältöön liittyvistä vähäisistä ja teknisistä seikoista.

6 §. Kouluttajan selvitysvelvollisuus. Säännös sisältäisi hyväksytylle kouluttajalle osoitetun veloitteen antaa pyydettyä selvitys. Energiavirasto voi tarvita tietoja esimerkiksi Euroopan unionille tehtävää raportointia varten tai lain noudattamisen valvonnan vuoksi.

Hyväksytyt kouluttajan olisi pyynnöstä annettava Energiavirastolle selvitys tämän lain mukaisesta toiminnastaan. Selvitykseen tulisi sisällyttää tiedot annetusta koulutuksesta, koulutettujen asentajien määristä sekä muista merkityksellisistä valvontaan liittyvistä seikoista.

7 §. Energiaviraston suoritteista perittävät maksut ja maksujen ulosottokelpoisuus. Pykälässä ehdotetaan säädettävän selvyiden vuoksi kaksi informatiivista viittausta muusta sovellettavasta lainsäädännöstä.

Energiaviraston suoritteiden maksullisuudesta ehdotetaan säännöksen ensimmäiseen virkkeeseen sisällytettäväksi viittaus valtion maksuperustelain (150/1992) ja sen nojalla annettujen säännösten soveltamiseen. Energiaviraston maksullisista suoritteista on voimassa työ- ja elinkeinoministeriön asetus

(Työ- ja elinkeinoministeriön asetus Energiaviraston maksullisista suoritteista, 57/2014). Ehdotetun lain täytäntöön panemiseksi tulee tähän ministeriön asetukseen lisätä lain tehtävien hoitamiseen tarvittavat maksut. Pykälän toiseen virkkeeseen ehdotetaan sisällytettäväksi informatiivinen viittaus verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) soveltamisesta. Tämän voimassa olevan sääntelyn perusteella Energiaviraston maksut ovat suoraan ulosottokelpoisia ilman ulosottoperustetta.

8 §. Muutoksenhaku. Säännös sisältäisi oikeusturvakeinoja koskevan sääntelyn.

Ehdotetun 1 momentin perusteella Energiaviraston 3 §:ssä tarkoitettuun päätökseen saisi kirjallisesti vaatia oikaisua Energiavirastolta. Oikaisuvaatimukseen sovellettaisiin, mitä hallintolaissa (434/2003) säädetään. Hallintolain 7 a luvussa säädetään oikaisuvaatimusmenettelystä. Sovellettavaksi tulee esimerkiksi hallintolain 49 c §, jonka mukaan oikaisuvaatimus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin, että oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen haettaisiin muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Pykälän 3 momentin perusteella hallinto-oikeuden päätökseen kouluttajan hyväksymisen peruuttamista koskevassa asiassa saisi hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Hallinto-oikeuden päätökseen kouluttajan hyväksymistä koskevassa asiassa saisi kuitenkin hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valituslupajärjestelmän käyttö olisi tässä perusteltua.

9 §. Voimaantulo. Pykälässä säädettäisiin lain voimaantulosta.

2 Tarkemmat säännökset ja määräykset

Esityksen lisäksi valmistellaan tarvittaessa ympäristöministeriön asetus koulutuksen vähimmäissisällöstä RES-direktiivin liitteeseen IV perustuen.

Lisäksi esityksen hyväksymisen jälkeen tulee työ- ja elinkeinoministeriön Energiaviras-

ton maksullisista suoritteista antamaan asetukseen (57/2014) lisätä tämän lain mukaisien suoritteiden maksut.

3 Voimaantulo

Lakiehdotus on tarkoitus saattaa voimaan mahdollisimman pian.

4 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Lakiehdotus ei sisällä perustuslakiin liittyviä erityisiä kysymyksiä.

Lakiehdotus sisältää ympäristöministeriölle osoitettuja asetuksenantovaltuuksia pykälissä 2 ja 5. Ympäristöministeriö voisi antaa säännöksiä koulutuksen sisältövaatimuksista ja myös hakemuksen sisällöstä. Koulutuksen sisältövaatimusten olisi tarkoitus olla RES-direktiivin liitteen IV mukaisia.

Sekä sisältövaatimukset että hakemuksen sisältöön liittyvät tarkemmat säännökset sisältäisivät lähinnä vähäisiä ja teknisluonteisia seikkoja. Molempien pykälien asetuksenantovaltuudet voitaisiin siten osoittaa ympäristöministeriölle.

Uusiutuvaa energiaa käyttävien energiajärjestelmien asentajille tämä ammatillinen lisäkoulutus olisi edelleen vapaaehtoista.

Kouluttajien tulisi hakea hyväksyntää Energiavirastolta, jos kouluttaja järjestäisi lisäkoulutusta ja sen päivityskoulutusta osana tätä järjestelmää.

Edellä esitetyn perusteella ehdotus laiksi tiettyjen uusiutuvaa energiaa käyttävien energiajärjestelmien asentajien kouluttajan hyväksymisestä voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

*Lakiehdotus***Laki****tietyjen uusiutuvaa energiaa käyttävien energijärjestelmien asentajien kouluttajan hyväksymisestä**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *koulutuksella* biomassaa-, lämpöpumppu-, aurinkosähkö- ja aurinkolämpöjärjestelmien sekä matalalta geotermistä lämpöä ottavien järjestelmien asentajille järjestettävää vapaaehtoista ammatillista lisäkoulutusta ja sen päivityskoulutusta;

2) *kouluttajalla* yhteisöä tai luonnollista henkilöä, joka järjestää 1 kohdassa tarkoitettua koulutusta.

2 §

Koulutuksen sisältö

Koulutus jakaantuu teoreettisiin ja käytännön osioihin ja se päättyy loppukokeeseen. Koulutuksen on myös sisällettävä kyseisen asennusalan markkinoita, teknisiä erityispiirteitä sekä sääntelyä koskevaa tietoa.

Mitä 1 momentissa säädetään koulutuksen sisällöstä, ei kuitenkaan sovelleta lisäkoulutuksen päivityskoulutukseen.

Tarkempia säännöksiä koulutuksen sisältövaatimuksista voidaan antaa ympäristöministeriön asetuksella.

3 §

Energiaviraston tehtävät

Energiavirasto valvoo tämän lain noudattamista ja hyväksyy kouluttajan.

4 §

Kouluttajaksi hyväksyminen

Koulutuksen järjestäminen edellyttää, että kouluttaja on saanut siihen Energiaviraston hyväksynnän. Energiaviraston on hyväksyttävä kouluttajaksi hakija, jolla on riittävä opetushenkilöstö ja opetukseen soveltuvat tilat sekä tarvittavat tekniset laitteet ja välineet.

Energiavirasto voi peruuttaa hyväksynnän, jos hyväksytty kouluttaja ei enää täytä 1 momentissa säädettyjä vaatimuksia.

5 §

Hakemuksen sisältö

Kouluttajaksi hakevan on esitettävä keskeiset tiedot opetushenkilöstöstään ja opetukseen soveltuvista tiloista sekä tarvittavista teknisistä laitteista ja välineistä, koulutuksen eri osioista ja sisällöstä sekä muista koulutuksen järjestämiseen liittyvistä merkittävistä seikoista.

Tarkempia säännöksiä hakemuksen sisällöstä voidaan antaa ympäristöministeriön asetuksella.

6 §

Kouluttajan selvitysvelvollisuus

Hyväksytyn kouluttajan on Energiaviraston pyynnöstä annettava selvitys annetusta koulutuksesta, koulutettujen asentajien määristä

sekä muista valvonnan kannalta merkityksellisistä seikoista.

7 §

Energiaviraston suoritteista perittävät maksut ja maksujen ulosottokelpoisuus

Energiaviraston suoritteiden maksullisuudesta säädetään valtion maksuperustelaissa (150/1992) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä. Maksujen suorasta ulosottokelpoisuudesta ilman ulosottooperustetta säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

8 §

Muutoksenhaku

Edellä 3 §:ssä tarkoitettuun päätökseen saa vaatia oikaisua Energiavirastolta siten kuin hallintolaissa (434/2003) säädetään.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Hallinto-oikeuden päätökseen kouluttajan hyväksymisen peruuttamista koskevassa asiassa saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Hallinto-oikeuden päätökseen kouluttajan hyväksymistä koskevassa asiassa saa kuitenkin hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

9 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 20 _____.

Annettu Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 2014

Pääministerin sijainen, valtiovarainministeri

ANTTI RINNE

Kulttuuri- ja asuntonministeri *Pia Viitanen*